

О ВАКЪТИ

О шъбърки,
шъбъркинел андо вакъти...
Глождинел лес гермусикане моса.

Ангеля пинанге щапкерен и гранка,
о ливадес е ппувяленгере андо гогя...
Антенес, посавен девлане погя,
бериндеря апакале е рименгере, жувля-
амазонкес, веш-жунгла, поезия, безеха.

О хримитиме сап-църдуня, сусле
чумиден лен упрал ко цамцаля-бах...
Ангеля пинангоре, о гери бахтале,
ингален ан пе гоненде космикане
о ягале иле - инзарде кериматия,
изсивде лафиеса презал орбитес:

“Най-бут дуккал, и дук-подгазиба!
Нищо авер нанай едикки ахалутно,
реално тай баръшутно!
Амин си е лошалаке... Тай... Проклетия
е цъмяке, чорипе, бидромалипе, отетия!
Би милостиво геберди, саво мударел е
Животоскоро сулухи живдо!”

О шъбърки,
шъбъркинел андо вакъти... Деянибнаса...
Разхал лес... Пребиянел лес...

Амин! И парола “Амин” са, те вакерас ла!
Дур катар и туйнярин! Дур катар о зулуми!
Анди ангали е бахтаке!
Андо асайба е ккамипнаске!
Те спастринас шужо, ккамало,
о дариме аменге Дуйняс купате е Вакътиесар!
Аманети! Дендо са вогиестар, харижиме аменге!
Катар амаро Саюздели! Дел-Дад!

